

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Cap. 7. Circa duarum hebdomadarum Iubilæum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

CAPVT VI.

Circa Iubilaeum Compostellanum.

PROBL. XII.

Potestas absoluendi à reſeruatis per hoc Iubilaeum conceſſa extenditur, & non extenditur ad contenta in Bullâ Cœnæ.

86
Non exten-
ditur.

ON extenditur. Quia huiusmodi casus habent specialem grauitatem, ac reſeruatiōem, ob quam non comprehenduntur sub generali conceſſione alicui facta absoluendi à reſeruatis Sedi Apoſtolice: ſed requiritur ſpecialis, & expreſſa horum caſuum mentio. Sic *Suar. de cenſ. diſt. 7. ſect. 5. num. 11. Rodrig. in addit. ad Bull. §. 9. num. 64.* Et confirmari efficaciter poteſt ex Extrau. *Eriſi Dominici, 1. & 2. de penit. & remis.* vbi expreſſè dicitur, in generali conceſſione caſuum reſeruatorum non intelligi caſus Bullæ Cœnæ.

87
Extenditur.

Extenditur quidem. Quia caſus Bullæ Cœnæ multos poſt annos à conceſſione Iubilæi Compoſtellani fuere reſeruati. Nam primus, qui in Bibliotheca Vaticana reperitur hoſce caſus reſeruallè, fuit Gregor. XI. qui floruit circa annuſ. 1370. At Iubilæum Compoſtellanum conceſſum fuit, ab Alexandro III. & à Calixto & Anaſtaſio eius antecceſſoribus. Quod cum ita celeberrimuſ fuerit, non eſt præſumendum, Pontificem reſtrinxille. Quod maximè verſimile apparet, cum omnis lex, ſtatutum, & diſpoſitio ſemper futuros caſus, & non præteritos reſpiciat, niſi præteritorum ſpecialem & expreſſam faciat mentionem ex textu in *leg. leges & conſtitutiones Cod. de legibus.* ibi: *Leges, & conſtitutiones futura certum eſt dare formam negotijs, non ad facta præterita reuocari, niſi nominatim, & de præterito tempore, & adhuc pendentiſſimis negotijs cauſa ſit.* Ergo conſtitutio & lex diſponens, ne ſub generali conceſſione caſuum reſeruatorum comprehendantur caſus Bullæ Cœnæ intelligi non debet de conceſſione facta in Iubilæo Compoſtellano, quæ prior fuit, cum illius expreſſam non geſſerit mentionem. Ita Caſtro Pal. *tom. 4. tit. 24. d. vñc. p. 12. n. 9.*

88
Conſeſſio.

Lubenter huic hæreo ſententiæ, hauđ præſumens hanc fieri reſeruatiōem illis, qui tanto la-
dore Baſilicam D. Iacobi ex remotiſſimis orbis partibus inuiſendæ accurrunt. Non tamen hinc inferas, poſſe virtute huius Iubilæi crimen hæreſis abſolui; crimen enim hæreſis ita eſt execrabile, vt nunquam fuerit ſub generali reſeruatiōem caſuum conceſſione contentum, vt aſſerit Nauar. *cap. 27. num. 275. Suar. de cenſ. d. 7. ſect. 5. num. 12.*

PROBL. XIII.

Præter poteſtatem absoluendi à reſeruatis conceſſit, & non conceſſit Iubilaeum Compoſtellanum commutandi vota facultatem.

89
Non conce-
ditur.

ON conceſſit. Quia eſto in Romano Iubilæo poſt Extrauagantem *Antiquorum*, & *Quemadmodum* hæc facultas conceſſa cenſetur: tempore autem, quo Compoſtellanum conceſſum fuit, non conſtat, conceſſam fuiſſe. Quinimò ex Bulla Alexandri Tertij colligitur, eo tempore nullam poteſtatem commutandi vota conceſſam eſſe Romano Iubilæo: ſiquidem affirmans, ſe concedere Compoſtellanæ Eccleſiæ omnes, & ſingulas indulgentias, & Iubilæum ipſius eodem modo & formâ, quo Romana Eccleſia habet, ſolum meminit poteſtatis absoluendi à reſeruatis, ſub qua diſpenſatio, & commutatio votorum minimè continetur. Ergo ſignum eſt, hanc poteſtate in Romano Iubilæo tunc non viguiſſe, ſicuti nec vigeat facultas componendi, ſeu remittendi incerta malè ablata. Quod verò poſtmodum hæ facultates Romano Iubilæo additæ fuerint, non probat, Compoſtello addi. Quia Compoſtellanum conceſſum eſt ad inſtar Romani tunc exiſtentis, ſed non futuri. Sic Caſtro Pal. *tom. 4. tit. 24. diſt. vñc. part. 10. §. 2. num. 11.*

90
Conceſſit qui-
dem.

Conceſſit planè. Quia eſt inſtar Romani, in quo conceditur poteſtas, vota omnia commutandi, excepto voto Ieroſolymitano, Caſtitatis, & Religionis, teſte Gloſſa magna in Extrauag. *Antiquorum* propè finem de *penit. & remis.* Præterea Iubilæum ſua ex natura continet poteſtatem commutandi vota, ſicut & absoluendi à reſeruatis; & ratione harum poteſtatum diſtinguitur ab Indulgentia, vt aſſerit Graſſis *lib. 5. c. 15. num. 29.*

91
Prima hære-
ſententiæ.

Satis probabilem hanc ſententiam putariſſe, ſed probabiliorẽ primam eſſe crediderim.

CAPVT VII.

Circa duarum hebdomadarum Iubilaeum.

PROBL. XIV.

Potes, & non potes, bis hoc Iubilaeum obtinere.

92
Potes, bis
obtinere.

ON tantum ſemel, ſed bis poſteris hoc Iubilæum obtinere, ſi opera iniuncta bis præſtes, vnâ & alterâ hebdomadâ. Quia beneficium Principis latè eſt interpretandum, quantum verba patiuntur. At verba, quibus hoc Iubilæum conceditur, hanc admittit interpretationem, ſiquidem conceditur Indulgentia omnibus illis, qui præſta opera in vnâ & duabus hebdomadis geſſerit. Ergo ſi hebdomadâ ſecundâ ea opera repetas, ea præſtas in vnâ & duabus hebdomadis. Igitur conſequeris indulgen-

Sectio II. De Iubilæo, Problemata. II

dulgentiam. Sic Henric. lib. 6. de penit. cap. 16. num. 3. & lib. 7. de indulg. cap. 11. num. 1. Rodrig. tom. 2. sum. c. 184. n. 14.

93 Non potes hoc Iubilæum bis lucrari. Quia indulgentia pro limitato, breuique tempore concessa, etiam si indefinite concedatur, non potest saepius obtineri; nam ea determinatio temporis indicat Pontificis voluntatem, eam semel tantum concedendi. Ita Suar. de penit. tom. 4. dist. 57. sect. 1. num. 7. Laym. tract. 7. cap. 8. n. 8. Bonac. d. 5. q. 7. p. 5. §. 2. num. 17. Sanch. lib. 4. de voto c. 54. num. 30.

94 Hoc probabilius credo, ex forma concessionis colligens hanc fuisse Pontificis mentem. Non enim inquit Pontifex: obtinebat indulgentiam, qui in vna, & altera hebdomada opera iniuncta præstiterit; neque absolute, ac indefinite dixit: Obtineat indulgentiam in illis duabus hebdomadis; sed expresse ait: *Obtineat indulgentiam, qui primâ hebdomadâ post publicationem, vel in sequenti post illum.* Quæ disunctiua manifestè indicat, in vna tantum hebdomadâ obtineri posse. Et paulo inferius addit: *Hac vice tantum.* Igitur non pluries Pontifex, sed semel tantum indulgentiam concedere intendit.

PROBL. XV.

Obtento Iubilæo in primâ hebdomadâ, à casibus reſeruatis, si forte incideris, potes, & non potes in secundâ absolui.

95 Non potes absolui: Quia potestas absoluendi à reſeruatis conceditur ratione Indulgentiæ consequendæ, qui finis comparatione tui cellat, cum iam Indulgentiam obtinueris. Sic Suar. tom. 4. d. 57. sect. 1. num. 7. Laym. tract. 7. cap. 8. numero 8. Bonac. d. 5. quest. 7. part. 5. §. 2. numero 17. Sanch. lib. 4. de voto cap. 64. num. 28.

96 Potes quidem absolui. Quia huius facultatis concessio independens est ab Indulgentiæ concessione, & si occasione illius facta fuerit. Nam esto indulgentiæ concessio nulla sit ob defectum causæ: concessio tamen facultatum valida est. Non ergo ex eo, quod Indulgentiam querere nequeas iterum, inferendum est, prædictis facultatibus te vti non posse. Ita Reginald. lib. 8. n. 63. Graff. de Indulg. cap. 5. n. 32. Rodrig. tom. 2. sum. c. 184. n. 14. Henric. lib. 7. c. 11.

97 Cum his opinor, motus, non ex eo, quod Indulgentia iterum dari non possit, si supponamus verè acquisitam esse; sed ex eo quod hæc facultas etiam occasione Indulgentiæ concedatur, pro toto eo tempore, quo Iubilæum à populo Christiano obtineri potest, videtur concedi. Neque expedit, hanc facultatem adstringi ad singularem cuiusque modum procedendi in Indulgentiæ consecutione. Alias neque intra eandem hebdomadam post finita opera iniuncta absolui posses ab aliquo casu reſeruato, si forte in illum incideris: quod ipse Thomas Sanch. non concedit: & sicut ipse affirmat, spatium totius hebdomadæ reputandum est tempus pro concessione Iubilæi in ordine ad absolutionem à reſeruatis, tamen breuiori tempore obtentum sit.

PROBL. XVI.

Obtentâ absolutione à reſeruatis teneris, & non teneris sub graui culpâ Iubilæum querere.

98 Qui obtinet à peccatis reſeruatis absolutionem ex Iubilæi facultate, sub graui piaculo tenetur obtinendo Iubilæo operam dare: Quia hoc beneficium ei videtur dari sub eo pacto, & obligatione, vt Iubilæum consequatur: aliàs vt quid propositum consequendi Iubilæum requisitum esset: Sic Suar. tom. 4. d. 31. sect. 4. num. 5. & tom. 2. de Relig. lib. 6. c. 16. n. 11.

99 Non tenetur sub piaculo graui Iubilæum querere, qui proposito lucrando præmissa absolute est à reſeruatis: Quia optime concedi potest ea absolutio habenti propositum lucrandi Iubilæum: tamen pactum, & obligationem de illius consecutione non faciat. Iubilæum autem huiusmodi obligationem non indicit. Ergo imponenda non est. Ita Sanch. lib. 1. de Marim. dist. 43. cap. 9. & lib. 8. d. 5. n. 24. & lib. 4. de voto cap. 54. num. 54.

Mihi magis hæc sententia arridet, quia nullum firmum adstruendæ huiusce obligationis fundamentum inuenio.

PROBL. XVII.

Omnia opera pro consecutione huius Iubilæi præscripta debent, & non debent eadem hebdomadâ præstari.

100 Omnia opera, in eadem sunt hebdomadâ exerenda. Quia liberalis donatio non subsistit, nisi impleatur conditio, sub qua fit; leg. si eadem hebdomadâ cum filius §. Terrio decem. leg. Et generaliter ff. de madâ geri. donat. At Pontifex videtur concedere Iubilæum sub ea conditione, vt omnia opera præscripta in eadem gerantur hebdomadâ; inquit enim, *Quæ processioni interfuerint, vel Ecclesiis designatis visitauerint, & feriâ quartâ, sextâ, & Sabbatho alterius ex duabus hebdomadis ieiunauerint, pariterque sua peccata confessi, & à Sanctissimâ Communionem reſecti fuerint, elemosynamque tribuerint, &c.* In quibus verbis Pontifex expresse posulat, omnia ieiunia in alterâ ex duabus hebdomadibus geri. Ergo contra Pontificis intentionem, ac conditionem requisitam procederet, qui ea ieiunia in vtrâque hebdomadâ præstaret; sicut si ea præstaret feriâ secundâ, terciâ, & quintâ. At reliqua opera prædictis ieiuniis iniungi debent, vt satis indicat aduerbium illud, *Pariter.* Ergo omnia in eadem hebdomadâ sunt exequenda. Sic Henric. lib. 7. c. 11. num. 2. Sanctarel. l. de Iubil. c. 7. dub. 1. & alij.

102 Non sunt necessariò gerendâ omnia præscripta opera, ad Iubilæi consecutionem, eadem in hebdomadâ; sed poterit quis partim in vna, partim in alterâ præstare. Quia loquens Pontifex de eadem gerendâ modo, quo Romani obtinere hunc Iubilæum debent, qui norma est cæteris locis extra Urbem; nullatenus adstringit, vt in eadem hebdomadâ hæc opera omnia præstentur: quinimò permittit, vt ieiunia fiant in eadem hebdomadâ, in quâ inuisantur Ecclesiæ, vel in sequenti. Item permittit, Communionem, quæ est opus ex iniunctis præci

ELISCOBAR
Theod. More
Tom. II. IV
E. IV.

praeceptum, insequentem Dominicam, vel in aliquam diem ex duabus hebdomadis differri, vti constat ex Bulla. Deinde qui in qualibet ex duabus hebdomadis opera iniuncta gerit, verum est, in vna ex duabus hebdomadis exequi, tamen non omnia in eadem exequatur. Ita Bonac. de indulg. d. 6. q. 1. p. 5. num. 34. Layman. lib. 5. rr. 7. c. 8. dub. 4.

103 Primam sententiam, vt securiorem consulo, secundam vero reputo veriorem. Quia cum hac interpretatio sit fauorabilis, nec Dei cultum diminuat, & consecutionem Iubilaei possit iuuare, praesumo, Pontificis intentionem illi esse conformem.

PROBL. XVIII.

Ad obtinendum Iubilaeum tenetur, & non tenetur confiteri, qui peccati lethalis conscientiam non habet.

104
Tenetur.

Tenetur quidem: Quia licet lucraturus Iubilaeum piaculi grauis conscientia non fauoret. Sacramentum tamen poenitentiae opus Deo gratissimum, quod quidem aptius disponit animam ad Indulgentiam recipiendam. Et quia Pontifex aperte hoc opus poenitentiae, seu confessionis in Bulla praescribit. Sic Sanch. de Marr. lib. 8. d. 15. num. 19. Diana 1. part. tract. 11. resol. 107. Homob. de castib. reseru. c. 5. obseru. 5. Rodrig. in summ. cap. 184. num. 12. Granad. contr. 12. tract. 5. d. 4. num. 6.

105
Non tenetur.

Non est necessaria Sacramentalis Confessio, ad lucrandum Iubilaeum, si quis peccata lethalia non habeat: Quia Ecclesia non affolet praecipere Confessionem nisi de mortalibus; & ideo Confessio absolute accepta sumenda est pro confessione de lethali piaculo. Ita Filliuc. tract. 8. cap. 6. num. 145. Henric. lib. 7. cap. 12. n. 2. Lugo d. 27. num. 100. Trul. in Bul. libr. 1. §. 1. dub. 15. num. 9.

106
Consentio.

Consentens, existimo, Pontificem praescribentem in Iubilaei Confessionem, suppositiuè loqui, nempe si lucraturus indiget Confessione.

PROBL. XIX.

Intra tempus à Iubilaeo praescriptum confiteri, sed ante hebdomadam finem, in quo debet obtineri Indulgentia, incidit in lethale: Teneris, & non teneris, iterum confiteri.

107
Confiteri iterum teneris.

Confiteri iterum teneris: Quia ex vi formae Iubilaei requiritur confessio omnium mortalium, quae usque ad tempus Indulgentiae commissa sunt: nam talis Confessio refertur ad Indulgentiam, & ideo comprehendit totum tempus usque ad praescriptum terminum, & consequenter omnia etiam peccata intra illud tempus commissa; non ergo sufficit prior Confessio, quia non fuit de omnibus peccatis modo explicato. Sic Suar. tom. 4. d. 55. sect. 3. num. 7. Filliuc. tract. 8. cap. 6. num. 187. Boll. sect. 4. casu 19. §. 2. num. 22.

108

Haec teneris, iterum confiteri, sed sufficit, tunc

elicere contritionis actum ad lucrandum Indulgentiam. Quia in Iubilaeo solum exigitur vnica Confessio. Ita Granad. contr. 12. rr. 5. d. 4. num. 2. Prapof. in 3. p. q. 14. de indulg. dub. 10. n. 84. Nugn. in addit. q. 13. n. 3. dub. 4. Lugo d. 27. n. 101.

Consentens existimo, contritionem sufficere, quia per Confessionem semel factam impleta est conditio in forma Iubilaei praescripta. 109

PROBL. XX.

Facit quis intra hebdomadam Confessionem Sacrilegam. Sufficit, & non sufficit, ante hebdomadam finem Contritionem elicere ad Indulgentiam lucrandam.

Sufficit quidem elicere Contritionem: Quia per Confessionem licet sacrilegè factam iam impleta est forma praescriptionis, & non est necessarium, vt quis sit in statu gratiae toto tempore, quo singula opera gerit; sed sufficit, vt in ultimo instanti, in quo vltimum opus perficitur, sit in gratia. Sic Henric. lib. 7. cap. 9. num. 5. Diana part. 3. tract. 4. resol. 148. Faust. de Iubil. lib. 4. quest. 46. 110

Non sufficit, elicere Contritionem, sed noua Confessio est necessaria: Quia in concessione Indulgentiae expresse est postulata Confessio, & re vera sacrilegus ille confessus non est, eo quod fuit nulla Confessio. Ita Suar. d. 52. sect. 3. n. 6. Lugo d. 27. n. 103. Sanctarel. Zanard. apud Dian. citatum. 111

Profecto quoties ad Iubilaeum lucrandum praescribitur actualis Confessio, necessaria est Confessio valida, ex qua verum Sacramentum perficiatur; quia nomine Confessionis totum Sacramentum significatur. Non autem est idem de Confessione informi, si alioquin valida sit; nam cum illa sit vera Confessio, sufficit ad hunc effectum, dummodo postea, eo nimirum tempore, quo effectus Iubilaei obtinendus est, homo iam sit gratiae restitutus vel per contritionem, vel per aliud Sacramentum. 112

PROBL. XXI.

Ad lucrandum Iubilaeum, sufficit, & non sufficit Dominica sequenti post transcriptam hebdomadam confiteri.

Non sufficit: Quia fertur, Clementem VIII. de hoc interrogatum respondisse, non satisfacere, & vigore sui Iubilaei non posse poenitentem absolui à reseruatis die Dominico. Vnde expirabit quoad hanc facultatem medià nocte Sabbathi. Concessit tamen poenitentiarius S. Petri, vt absoluerent etiam die Dominico. Itaque de rigore textus Confessio debet fieri ante diem Dominicum; dicitur enim: Intra hoc tempus, prima scilicet, vel secunda hebdomada confiteantur, & Dominica prima, vel secunda sumant Eucharistiam. Sic Filliuc. tract. 8. cap. 10. num. 272. Portel. v. Indulgentia 2. num. 6. Alphons. de Leon. & alij, quos refert Diana part. 2. tract. 15. resol. 28. 113

Sufficit planè, Confessionem geri Dominica sequenti post hebdomadam exactam. Quia in dultum 114

Sectio II. De Iubilæo, Problemata. 13

dolum est, posse eadem die Dominicâ commu-
nicare ergo & confiteri. Nam Confessio commu-
nionem comitatur. Itâ Henric. lib. 7. cap. 10. n. 8.
Reginald. lib. 3. cap. ult. num. 173. Rodrig. §. 2.
dub. 5. Bonac. d. 6. quest. 2. part. 5. num. 34. Sâ v.
Indulgentiar. n. 13. Navar. notab. 19. n. 19.

115 Hanc sententiam probabiliorē puto, dum
manifeste de Clementis præfata responsione non
confiterit.

PROBL. XXII.

*Ad obtinendum Iubilæum, sufficit, &
non sufficit, confiteri ipsa die Domi-
nica, qua solet promulgari.*

116 Non sufficit. Quia ad nullam ex duabus
assignatis hebdomadis dies ille pertinet. Sic
Joannem de Salas respondisse, asserit Cardinalis
de Lugo d. 27. n. 107.

117 Sufficit quidem. Quia id praxis testatur. Si-
quidem ipsa die Dominicâ, quâ Iubilæum pro-
mulgatur, virtute illius Confessarij absque villo
serupulo à referatis absolunt. Ita Filiuc. tra-
ctat. 8. cap. 10. num. 27. & Lugo citatus. Navar.
de orat. num. 132.

118 Cum his opinor mei Magistri Joannis de Sa-
las veniâ. Nam præmissâ die illo Confessione
reliqua præscripta opera vilius expendantur.

PROBL. XXIII.

*Tempore Iubilæi quis per aliquam im-
potentiam physicam, seu moralem confite-
ri non potest, sed opera reliqua præscri-
pta gerens communionem contritus se re-
fecit: Hic lucratur, & non lucratur Iu-
bilæum.*

119 Veratur quidem. Quia ex pia Pontificis
mente præsumi debet tali in casu contriti-
onem sufficere. Sic Laym. lib. 5. tract. 7. cap. 6. n. 7.
Reginald. lib. 7. c. ult. num. 172. Henric. lib. 7. c. 10.
num. 6. lit. N. Navar. notab. 18. n. 14.

120 Non lucratur. Quia non implet quæ in Iubi-
læo præscribuntur. Nec recurrendum ad præ-
sumptam Pontificis voluntatem, in clatis enim
conicetur non indigemus. Ita Suar. tom. 4. d.
52. sect. 3. num. 6. Filiuc. tom. 1. tract. 8. c. 6. n. 146.
Alphonfus Leo de Iubil. p. 1. n. 69. Franciscus Leo
in Theaur. p. 1. c. 7. n. 26.

121 Ego quidem libenter hærere sententiæ pri-
mæ, ratus in casu Iubilæi Confessionem non
præcipi tanquam actum, ob quem Iubilæum
conceditur, sed vti securiorem dispositionem ad
Indulgentiam lucrandam: & dum Confessio Sa-
cramentalis est impossibilis, omnino esse præfu-
mendum de pia Pontificis voluntate, & recur-
rendum ad contritionis actum. Ast cum erudi-
tissimo amico meo Antonino Diana part. 5. tr. 12.
resol. 29. existimo, hunc non esse casum, ut quis
lethali piaculo infectus valeat absque prævia
Confessione se Eucharistiâ reficere, nisi imminet
scandali periculum. Vnde probabiliorē & con-
dam iudicio esse sententiam,

Escol. & Mend. Theol. Moral. T. III.

PROBL. XXIV.

*Religiosi Iubilæi tempore possunt, & non
possunt eligere Confessarium non appro-
batum ab Episcopo, sed à Regulari Præ-
lato.*

122 Non possunt eligere Confessarium approba-
tum à solo Regulari Prælato. Quia hæc est
conditio in Iubilæo expressa, apte quidem. Nam
Pontifex potuit animadvertere, Confessarios stri-
ctiori calculo examinari, ac approbari consue-
cere ab Ordinariis locorum, quàm à Regulari
superiore: ideoque eis potius voluit hoc Ponti-
ficium munus adicere. Sic Fagund. præc. 2.
lib. 7. cap. 2. num. 12. Henric. lib. 6. c. 6. n. 4. lit. K.
Suar. tom. 4. d. 28. sect. 6. num. 11. Faust. de Iubil.
lib. 4. quest. 88.

123 Possunt Confessarium eligere à solo Regula-
ri Præposito approbatum. Quia quando Bulla
Iubilæi dicit: *Sacerdos sit ab Ordinario approba-*
tus, verba illa *Ab Ordinario* intelligenda sunt
secundum expositionem accommodatam, ita ut no-
mine Ordinarij intelligatur Episcopus, si de ap-
probatione Confessarij pro secularium confes-
sionibus audiendis agatur, si verò agatur de Con-
fessario pro audiendis Regularium confessioni-
bus, Prælatus ipsorum sit intelligendus. Ita Ze-
rola, Sorbus, Coriol. Sanctarel. quos citat, ac se-
quitur Alphonfus de Leon de Iubil. par. 2. n. 232.
& id satis esse probabile, ac tutum docet Boss. de
Iubil. sect. 3. casu 3. num. 10. Imò posse etiam no-
uitos huic menti accommodari, asserit Iam. de
la Cruz de statu Religion. libr. 1. capite 6. con-
clus. 2.

124 Ego quidem negatiuam sequor sententiam,
quando in Bullâ Iubilæi dicitur, confitendum
esse cum Confessario approbato *ab Ordinario* dum reor.
loci; affirmatiuam verò, quando in Bulla tan-
tum dicitur, approbatum *ab Ordinario* esse eli-
gendum. Tunc enim apte accommodata illa ex-
positio procedit.

PROBL. XXV.

*Iubilæi tempore possunt, & non possunt Re-
ligiosi sine sui Superioris licentiâ, ad
Confessarios approbatos extra suum Or-
dinem accurrere.*

125 Non possunt, nisi in Bullâ Iubilæi clausula
derogatoria suorum privilegiorum conti-
neatur. Quia aliàs viget privilegium Religio-
ni indultum, quo prohibetur Religiosi extra
Ordinem Sacerdotem in Confessarium eligere
ad referuata. Sic Filiuc. Polachus, Molphel.
quos citat Bossius de Iubil. sect. 3. casu 4. nu-
mero 17.

126 Possunt planè, etsi in Iubilæo non contineat-
ur clausula derogatoria privilegiorum: dum-
modo in Bulla adsit generalis facultas eligendi
Confessarium specificè comprehendens etiam
Religiosos. Quia eo ipso, quod nulla sit pri-
uilegiorum mentio innuitur ea velle Pontificem
hoc in casu suspendere. Itâ Boss. citatus. Diana
p. 5. tr. 12. resol. 38. & alij.

B Cum

14 Theologiæ Moralis Lib. XIX.

127
Ab his sum.

Cum his opinor, addens, non posse Superio-
rem Regularem Iubilæi tempore suis subiectis
prohibere, ne Sacerdoti seculari vel Regulari al-
terius Ordinis approbatis confiteantur, ut apte
Alphonfus de Leon de Iubil. p. 2. num. 209. an-
notavit.

PROBL. XXVI.

*Partem operum præscriptorum quis adim-
plet in primâ hebdomadâ, & partem
in secundâ: Hic lucratur, & non lucra-
tur Iubilæum.*

128
Lucratur.

Lucratur planè. Quia opera præscripta im-
plet, & non constat debere omnia illa intra
vnam, ac eandem hebdomadam fieri debere. Sic
Molphei. in summ. tract. 71. cap. 16. num. 49. &
50. Nald. v. Indulgentia, num. 14. Laym. lib. 5.
tract. 7. cap. 8. num. 10. Præpos. in 3. p. q. 14. dub. 10.
num. 87.

129
Non lucra-
tur.

Minimè lucratur. Quia expressè idest con-
traria Bullæ Iubilæi verba, quæ præscribit ope-
ra cuncta intra eandem hebdomadam perfici.
Ita Lugo d. 27. de penit. num. 105. Henric. lib. 7.
c. 13. n. 2. Navar. Notab. 34. Philip. de Cruz. in
Thesaur. tr. 1. de Iubil. §. 18. num. 3. Vgol. de potest.
Episc. c. 41. §. 4. n. 5.

130
Hanc men-
tem sequor.

Primam sententiam satis teor esse probabilem,
sed ex Bullæ tenore secundam iudico magis
Pontificis menti conformari. Amplius itaque
probabile putarim non posse diuidi opera inter
vnam & alteram hebdomadam. Hoc enim est
contra fidelium praxim, contra Doctorum
mentem, imò contra ipsius Bullæ præscri-
ptum.

PROBL. XXVII.

*Quis Burgis lucratus est hoc Iubilæum, &
postmodum venit Vallisoletum, ubi idem
Iubilæum celebratur: Potest hic, & non
potest secundo illud lucrari, & à reser-
uatis absolui.*

131
Potest lu-
crari.

Potest secundo Vallisoleti lucrari. Quia, ut
vidimus, multi asserunt, posse te duabus heb-
domadis Iubilæum obtinere, ob rationem inibi
allatam. Ergo Burgis & Vallisoleti poterit quis
Iubilæum obtinere. Sic Alphon. de Leon de Iu-
bil. part. 2. quæst. 17. num. 196. Cui necessariò fa-
uere debent Doctores asserentes, vnam, & alteram
hebdomadam posse te Iubilæum lucrari. Reginal-
dus scilicet tom. 1. lib. 8. c. 5. sect. 2. n. 64. Henric.
lib. 6. c. 16. n. 3. & alij.

132
Lucrari non
potest.

Non potest secundo Vallisoleti Iubilæum ob-
tinere. Quia & idem Iubilæum. Ita Filliucius
tom. 1. tract. 8. cap. 10. num. 278. asserens Clemen-
tem VIII. rogatum de hoc respondisse, semel
tantum posse sumi Iubilæum tam in Anno San-
cto, quam in aliis. Et idem respondisse Sacram
Cardinalium Congregationem idem Doctor af-
firmat n. 261. Quod antè multi Auctores docue-
runt, ut Sanch. in sum. tom. 1. lib. 4. c. 5. n. 30. Suar.
de Relig. tom. 2. lib. 6. cap. 16. num. 17. Benzoni. de
Iubil. lib. 5. cap. 15. dub. 3.

133

Eiusdem sum mentis, adducens tamen: si dum

Burgis ades, Iubilæum lucrari neglexisti, elapsis Eiusdem sum
autem duabus hebdomadis Vallisoletum per- mentis.
gas, ubi Iubilæum inchoatur, aut durat: conse-
qui illud poteris, si cuncta opera in Bullâ præ-
scripta exequare. Imò si tempore, quo publica-
tum est Iubilæum ex aliquâ innuicibili ignoran-
tiâ fugit à te illius notitia: poteris illo tempore
transacto intrâ vnam & alteram hebdomadam à
die notitiæ illud obtinere.

PROBL. XXVIII.

*Ad lucrandum hoc Iubilæum, sufficit, &
non sufficit, quod fiat sabbatho com-
mutatio operum, quæ diebus præcedenti-
bus geri debuissent.*

Non sufficit. Quia hæc commutatio icui- 134
niorum (v. gr.) debet fieri senâ quartâ, non Non sufficit.
autem aliis diebus sequentibus, ne dicatur com-
mutari præteritum, quod amplius fieri non po-
test. Sic Louar. tract. de Iubil. p. 1. c. 21. n. 35. Ro-
drig. in sum. tom. 1. c. 225. licet in oppositam infe-
rius partem inclinet.

Sufficit planè. Quia in Bullâ Iubilæi non re- 135
stringitur quoad hoc commutandi facultas. Ita Sufficit.
Henric. lib. 7. c. 10. n. 6. & 8. Leo de Iubil. part. 2.
n. 153. Filliuc. tom. 1. tr. 8. n. 271. Diana p. 5. tr. 12.
resol. 25. Lugo d. 27. n. 130.

Cum his opinor credens non ob stare, quod sit 136
elapsum tempus, cui addicta erant ieiunia, aut Cum his opi-
alia præscripta opera; quia datur regulariter non.
Confessario facultas differendi singula, & omnia
opera: quæ facultas non expirauit.

PROBL. XXIX.

*Ex malitiâ præscripta opera in Iubilæo
omissi: ultimâ die poteris, & non po-
teris illud lucrari, si opera, quæ geri de-
buisent, in alia à Confessario commu-
tentur.*

Lucrari non poteris. Quia quando dicitur in 137
Bullâ, præscripta opera posse in alia mutari, Lucrari non
intelligendū est respectu illius qui iusto detinetur poteris.
impedimento; non respectu illius, qui carens im-
pedimēto iusto, opera præscripta præstare negle-
xit. Nam qui voluntariè negligit conditiones re-
quisitas implere, moraliter loquendo, non po-
test dici impedimento detineri: neque Pontifex
per talem particulam censetur velle, per Confes-
sarium ei posse succurri. Addo, in Bulla com-
muniter exprimi aliqua, quæ sunt necessaria im-
pedimenta, ut carcer, clausura, & similia: ergo
postmodum sub clausulâ generali similia iusta
impedimenta debent intelligi. Sic Præpos. in
3. part. quæst. 14. de Indulg. dub. 10. num. 88. Vega
tom. 2. cap. 7. casu 48. Philip. de la Cruz in Thef.
tr. 1. de Iubil. §. 19. n. 2.

Poteris lucrari. Quia facultas commutan- 138
di Iubilæi opera ex generali clausulâ se exten- Poteris lu-
dit ad præterita opera non solum ob legitimam crari.
causam ægitudinis, impotentia, &c. omis-
sa; sed etiam ad opera omissa ex malitiâ. Nam
quamuis ex sua malitiâ præscripta opera non
peregerit tempore constituto: tamen quando
ad

Seccio II. De Iubilæo, Problemata. 15

ad penitentiam accedit, verè dicitur impotens. Ita Filluc. tom. 1. tractat. 8. cap. 10. num. 268. & 273. Polach. de Iubil. sect. 42. numero 65. & 66. Alphons. Leon. de Iubil. parte 2. num. 186. Sanctarell. de Iubil. cap. 7. dub. 1. Diana parti. 5. tr. 12. resol. 26.

Idem planè indicarim. Nam licet voluntarie omittens non dicatur impeditus cap. final. de elect. & cap. commissio, eodem in 6. tamen hic quamvis sit impedimentum in causâ, tamen tunc iam non est voluntarium. Quare si quis pereret commutationem operum, vel dilationem confessionis Iubilæi ob id solum, quod non vult eo tempore lucrari, cum tamen commodè posset: non est capax illius dispensationis; quia impeditur verè non diceretur. Verum si iam omisit opus temporis additum, nec esset tempus illud agendi, & peniteret: non diceretur impedimentum amplius voluntarium, sed necessarium ex suppositione.

PROBL. XXX.

Cuncta præscripta opera pro Iubilæo lucrando gessisti, sed die ultimâ in quâ Eucharistiam debebas accipere, per incuriam, seu oblivionem naturalem ieiunium violasti: Potes, & non potes Iubilæum lucrari, mutatâ à Confessario in aliud opus pium commutatione.

140 Non potes. Quia iuxta formulam novam non potest Confessarius Communionem in alia pia opera commutare. Sic Cardin. de Lugo de penitent. d. 20. num. 132. & expressius adhuc d. 27. n. 119.

141 Potes certè. Quia nec in Bullâ modernâ id absolute, aut simpliciter negatur. Ergo sicut olim, sic etiam nunc Communitio, imò & Confessio poterit commutari. Ita Henric. lib. 8. capite 10. numero 8. Sanctarell. & Graff. quos citat, ac sequitur Diana parte 3. tractat. 4. resol. 152.

142 Poterit quidem in eo casu penitens Iubilæum lucrari, & à reſervatis absolui, si formulam antiquam Iubilæi attendamus. Nam iuxta illam, potest Confessarius Communionem, & (si necessum fuerit) Confessionem sicut ieiunia, & alia opera, in alia pia opera commutare. At quidem dubito ablatam esse in noua formula Confessario huiusmodi potestatem. Certè id clarè expressum in noua formulâ non lego. Vnde absolute assero, etiam nunc posse huiusmodi homini Communionem commutari. Do P. Henriquez testimonium. Ultimo etiam die commutari posset Confessio, Communitio verò infirmis posset commutari, quibus deferri commodè non potest Eucharistia: & pueris, qui per atatem ad illam non admittuntur: aut ei, qui ex oblivione, & incuria bibit die designato communionis.

Esob. & Mend. Theol. Moral. T. III.

PROBL. XXXI.

Confessarius, qui ex facultate Iubilæi eligitur ad commutanda opera præscripta debet, & non debet necessariò esse ille solus, qui ad Confessionem ad Iubilæi lucrationem eligitur.

Debet necessariò ille ipsemet Confessarius opera (si commutanda sint) mutare, qui ad Confessionem ad lucrationem Iubilæi gerendam, eligitur. Quia ex præſcriptione formulæ Iubilæi huiusmodi commutatio debet necessariò fieri in actuali illa Confessione. Sic Sayr. in Clau. lib. 5. cap. 60. num. 10. Vega tom. 2. summ. cap. 129. casu 34. Rodrig. in Bul. §. 9. n. 113. Beia in respons. 2. p. casu 9.

Non debet necessariò præscripta opera commutare ille ipse Confessarius, qui ad Confessionem pro Iubilæi lucratione eligitur: sed quilibet alius approbatus ad id muneris potest eligi.

Quia probabilius est, commutationem huiusmodi posse geri extra sacramentalem Confessionem. Ergo sufficiens erit, ad præſatam commutationem gerendam quilibet Confessarius ex approbatis ab Ordinario. Ita Sanch. lib. 4. sum. c. 54. n. 17. Diana p. 5. tr. 12. res. 50. Louat. de Iubil. p. 1. c. 25. n. 37. Hentiq. lib. 7. c. 10. n. 8.

Consentiens assero, iis qui præſcripra omnia in Iubilæo implere nequiverint, commutari posse in alia ab Episcopo, vel Parochò, aut à Confessario quolibet virtute Iubilæi electo; quamvis postmodum penitens ei non confiteatur, sed alteri Sacerdoti, aut multis successivè, dum durat Iubilæum.

CAPVT VIII.

Circa Votorum commutationem.

PROBL. XXXII.

Confessarius potest, & non potest virtute Iubilæi Vota extra Confessionem commutare.

Non potest. Quia in Bullâ dicitur, ut Votorum commutatio fiat, in foro penitentia, vel audiat Confessione. Sic Monte in exam. Conf. part. 3. c. 9. sect. 2. §. 17. n. 4. Rodrig. in Bul. §. 9. num. 113. reg. 9. Suar. tom. 2. de Relig. lib. 9. cap. 16. num. 3. casu, quo in Bullâ sic illa particula: In foro penitentia, &c.

Potest planè, etiam quando in Bullâ præſatâ adest particula prædicta. Quia votorum commutatio haud indiget Confessione. Ita Henric. lib. 7. c. 10. n. 8. Tambur. de Iure Abbat. tom. 2. d. 19. q. 2. n. 5. Sanci. in sel. d. 1. n. 2. Laym. lib. 4. tit. 6. c. 10. n. 21. Boll. de Indul. sect. 2. casu 28. n. 3.

Certè priuilegium hoc fauorabile est, & latè interpretandum. Extra Confessionem itaque potest fieri Votorum commutatio, esto quod in Bullâ apponatur particula, Confessionibus auditis, vel In foro penitentia. Quia cum distent valde

ESCOBAR
Theol. Moral.
Tom. II. IV.
F. IV.